

דף יח.

י"ד סימן יח סעיף יז

עין משפט גדרה.

ג. יט. שוחט שלא ראה סכינו לחכם אף כי אח"כ מצאו יפה היו מנדין אותו **ק.**

הגה: ואם נמצא פגום היו מנדין אותו ומעבירין אותו, אבל בנסיבות יפה רק שלא ראה אותו לחכם א"צ לנודתו **ר** דיכול החכם למחול.

ג. כ. בזה"ז נהגו למנות אנשים ידועים על השחיטה והבדיקה ולهم מחלו חכמים קבועם כי הם זהירין וזריזים. והרבה צריך ישוב הדעת ויראת שמיים **ש** לביקורת הסכין, כי פעמים יבדוק האדם פעמים ושלוש ולא ירגיש בפגיעה דקה ואח"כ מוצא אותה כי הכנין לבו בסוף, ובבחינת חוש המשיש והרגשה כפי כוונת הלב **ה**.

י"ד סימן ו סעיף ג

עין משפט וג.

ג. ו. חתן מבהמה לחי שיש בו שניים חדים ושחט בהם שחיטתו פסולה מפני שהם כמגל אבל בשן אחד הקבוע בלחיו שוחט בו לכתהילה **א.**

הגה: וזה בציפורין הקבועה בידי התלושה מן הגוף שוחטין בה לכתהילה.

ק. מימרא דבר הונא דף י"ח. ועיין בכך החיים אותן קי"ב אם יש לנו ת"ח היום, וסימן ומ"מ אין לדונו בדיון ת"ח אלא א"כ הוא בקי בש"ס ופוסקים ויודע כלל הוראה כנודע.

ר. הגהות אלפסי בפרק דחולין.

ש. כ"כ רביינו יונה בספר שערית התשובה והעתיקו מר"ן להלכה. ורש"ל הרבה לקרות תגר על השוחטין שבודקין הסכין במתירות ובליל כוונת הלב. ש"ך ס"ק ל'.

ת. אדם שיש לו הרבה טרdotות ורובי מחשבות אין למנותו לשוחט לצבור, ואין ראוי למןנות שו"ב אלא מי שהוא עניין ביותר שמרוב ענוה שואל על כל דבר מציאות הטרפויות שהוא מתחדש מיד יומם ולא סומך על דעתו לדמותו מילתה. ועיין בכך החיים באות קט"ז-קי"ז-קי"ח מה שהאריך בזה דברים כדרכונו.

א. לשון הרמב"ם שם משנה שם בדף י"ד. דהו"ל הלחוי כבית יד וכן בציפורין הקבוע בידי התלושה מהגוף. כ"כ הב"י.

דף יח :

י"ד סימן ב סעיף א

עין משפט א.ב.

א. א. מקום השחיטה בצוואר בקנה לצד הראש משיפוי כובע ולמטה^ב, ואם שחט למעלה מהחיטי הרי זה מוגרמת ופסולה.

הגה: ולכתחילה ישחט למטה מטבעת הגדולה.

א. ב. שיעור מקום השחיטה בצוואר מלמטה עד ראש כנף האונא^א כשנופחין אותה ועולה למעלה עד מקום שmag' ראהה בקנה.

הגה: השיעור בעוף למטה עד גגו של הזפק^ד.

ב. מסקנת הגמ' בחולין י"ט והיינו שיר בחיטי. וענין החיטים האלה אין אלו בקיאים לכн הריא דבר ה' לא יכשיר שום הגרמה שהיא למעלה מטבעת הגדולה ואם לא נשאר כלום מטבעת הגדולה לצד הראש יש להטריף רק בהפ"מ או לצורך גדול אם נשאר הקף רוב הטבעת מכשירין אותה. כפי החיים אותן א'.

ג. השמאלית וכשהבהמה רועה יוצאת יותר מן הגוף مثل צד ימין שהוא יתר. ש"ך ס"ק ב'.

ד. כך העלה הש"ך בס"ק ד' בפי הרמ"א.